

enog po-
rožda ili
i, što će
nitelj ili
la, ako
ti štetu.

su pla-
čuvari-
ak i za
i zboru
i poje-
dugove
i odbor
em naj-
rinogra-
su pod-
ema ču-
najsko-

tekanje

rivred-
i 30. 8.

tije bi-

lačica,
974. g.

novo
l to

biti
ko-
nske
i.
svo-
dru-
od-

KIC

DUGOSELSKA KRONIKA

CIJENA 1,00 DIN

GODINA VII.

DUGO SELO, 11. X. 1974.

BROJ 82

GLASILO DRUŠTVENO-POLITIČKIH ORGANIZACIJA OPĆINE DUGO SELO

Konstituirana se Zajednica općina Zagreb

● SKUPŠTINA OPĆINE DUGO SELO PRIHVATILA DOGOVOR O SASTAVU SKUPŠTINE ZAJEDNICE OPĆINA ZAGREB

Prema prijedlogu društvenog dogovora, Skupštinu Zajednice općina Zagreb sačinjavat će tri vijeća: Vijeće udruženog rada (od 81 odbornika), Vijeće općina (52 odbornika) i Društveno-političko vijeće (od 45 odbornika ili ukupno 178 odbornika).

U Vijeće udruženog rada odbornici će se birati iz redova delegacija radnih ljudi: u udruženom radu društvenog vlasništva 68 odbornika, delegacija poljoprivrednika 6 odbornika, delegacija zanatlija 3 odbornika, delegacija učenika, studenata, pripadnika JNA i ostali — 4 odbornika.

Odbornici ovog vijeća birat će se po izbornim jedinicama koje sačinjavaju delegacije osnovnih organizacija udruženog rada i zajednica na području jedne ili više općina.

Udruženi rad društvenog sektora općine Dugo Selo bit će u ovom vijeću zastupljen s jednim odbornikom, dok odbornici poljoprivrednici, obr-

nici i ostali bit će birani zajedno s drugim općinama.

U Vijeće općina odbornika će birati skupštine 25 općina i skupština gradske zajednice Zagreb, na svojim zajedničkim sjednicama svih vijeća, i to iz redova delegacija osnovnih organizacija udruženog rada, odnosno društveno-političkih organizacija.

U ovom vijeću svaka općina bit će zastupljena ravnopravno s 2 odbornika. Prema tome, i općina Dugo Selo bira u Vijeće općina 2 odbornika.

Odbornike Društveno-političkog vijeća će na osnovi jedinstvene liste kandidata za

područje Zajednice općina Zagreb — birati odbornici društveno-političkih vijeća općinskih skupština. Ovu listu kandidata utvrđuju dogovorno društveno-političke organizacije u okviru Socijalističkog saveza radnog naroda, iz redova svojih delegacija.

U ovom vijeću općina Dugo Selo bit će zastupljena s jednim odbornikom.

Prema društvenom dogovoru, izbori odbornika za prvu Skupštinu Zajednice općina Zagreb trebaju se održati tijekom studenoga, i to najkasnije do 17. studenoga 1974. godine. Kako je ovo vrijeme vrlo kratko za pripreme izbora, to se pred sve delegacije, delegate i društveno-političke radnike postavlja zadatak da se angažiraju na izbornim pripremama, kao i da razmisle o mogućim kandidatima za buduće odbornike, kako bi na kandidacijske konferencije izašli pripremljeni i zaista predložili najbolje kandidate. Moralno-politički kriteriji za buduće odbornike su oni isti kriteriji koji su važili i za delegacije i delegate u skupštinским izborima.

Ivan Vranić

ODRŽANI SU ZBOROVI I JAVNE RASPRAVE O SAMOUPRAVNIM INTERESNIM ZAJEDNICAMA U MJESNIM ZAJEDNICAMA I OSNOVNIM ORGANIZACIJAMA UDRUŽENOG RADA

Ubrzati osnivanje interesnih zajednica

Općinski koordinacijski odbor za osnivanje samoupravnih interesnih zajednica organizirao je javnu raspravu o Tezama i prijedlozima za osnivanje samoupravnih interesnih zajednica na području općine Dugo Selo. Prema planu, rasprave su trebale biti održane u svim osnovnim organizacijama udruženog rada i mjesnim zajednicama, a posebno su delegacije trebale pročitati nacрте zakona pojedinih društvenih djelatnosti koje je uputio Sabor SR Hrvatske na javnu raspravu.

Za provođenje javne rasprave svim mjesnim zajednicama, osnovnim organizacijama udruženog rada i delegacijama podijeljeno je više od 850 primjeraka Teza za osnivanje samoupravnih interesnih zajednica, zatim Nacrti zakona o pojedinim društvenim djelatnostima, kao i prijedlozi za osnivanje samoupravnih interesnih zajednica na području općine Dugo Selo.

Prema prikupljenim podacima, do 15. listopada o. g. zborovi i rasprave su održane u većini mjesnih zajednica i OOUR-a. Tako je na zborovima u mjesnim zajednicama bilo prisutno oko 1590 radnih ljudi i građana, a na zborovima u OOUR-ima oko 2000 radnih ljudi. Organizacijom zborova i prisustvom radnih ljudi, te njihovim zanimanjem za ovu važnu problema-

tiku — ne možemo biti u potpunosti zadovoljni. Posebno je primjećeno da se na zborove nije odazvao u mjesnim zajednicama jedan dio članova Saveza komunista koji su partijski vezani u svojim OOUR-ima, a ovdje, u mjesnim zajednicama, bi trebali biti u aktivnu.

Međutim, tek nam predstoji glavni dio poslova oko osnivanja samoupravnih interesnih zajednica na području naše općine, a koje trebamo završiti do konca ove godine. Stoga je potrebno angažirati sve društveno-političke čimbenike naše općine, sve radne ljude OOUR-a i mjesnih zajednica da se ti poslovi s uspjehom dovrše, a nosioci i pokretači ove akcije trebaju biti članovi Saveza komunista.

I. VRANIĆ

OBAVIJEST

Prema rješenju donijetom na sjednici Skupštine općine Dugo Selo od 2. 4. 1973. godine, Organ uprave Općine Dugo Selo izradio je dio izmjena i dopuna provedbenog urbanističkog plana u Dugom Selu, na dijelu južno od Ulice braće Bobinec i istočno od Ulice braće Cobovčić — za izgradnju pošte i telefonsko-telegrafске centrale, s odgovarajućim prometnicama (komunikacijama).

Mjesto javnog uvida izmjena i dopuna dijela provedbenog urbanističkog plana Dugog Sela određuje se u sobi br. 28 ili 29, u zgradi Općine Dugo Selo kroz 20 dana od dana ove objave, ponedjeljkom od 7 do 17 sati, a u ostale radne dane, osim subotom, od 7 do 12 sati, kroz koje vrijeme se mogu dobiti sve potrebne informacije.

Pozivaju se građani i organizacije udruženog rada da u istom roku daju svoje primjedbe na izmjene i dopune dijela provedbenog urbanističkog plana Dugog Sela, kod Organa uprave Općine Dugo Selo, i to pismeno ili usmeno na zapisnik, u smislu člana 4. Odluke o postupku za donošenje provedbenog urbanističkog plana broj 04-1998/1-1974. od 10. 10. 1974. godine.

Broj: 04-2099/1-1974.

Dugo Selo, 11. 10. 1974.

SEKRETARIJAT ZA POSLOVE
UPRAVE OPĆINE DUGO SELO
ODSJEK ZA PRIVREDU I
KOMUNALNE POSLOVE

Poplava '74

O toku i posljedicama katastrofalne poplave na području Dugoselske komune — čitajte fotoreportažu na 3. stranici

Prilog mladih

Ratni vihor u Leprovici

Našom zemljom harao je rat i fašizam. Narod im se odupro na čelu s Titom. Fašista je bilo mnogo više, ali naši partizani nisu dali niti pedelj svoje zemlje, borili su se hrabro. Nisu štedjeli svoje krvi, crvene poput vatre.

Jednoga dana, smrtnoga dana, u Leprovicu je upala grupa ustaša, klala i ubijala nevin narod.

Jauci majki od uboda noža, plač žena i djece za svojim čulima su se na sve strane. Pljačkali su kuće, siromašne kuće nevinih seljaka, koji nisu znali što bi od straha. Ti gadovi palili su staje i kuće, a u stajama stoku, u kućama nevin narod. Sutradan se kretala crna povorka. Kola za kolima, lijes do lijesa, čovjek do čovjeka: bio je to sprovod u vječni dom.

Jednoga dana, radosnog dana, nepunu godinu kasnije, istjerani su fašisti i svi okupatori iz naše zemlje. Od tada imamo slobodu i živimo u

miru. Evo, narod je pobijedio krvoloke, fašiste.

Ali opet su se u svijetu pojavili fašisti koji ubijaju svoj narod, zato što neće pristati uz njih. Podmeću mine pod vlakove i zgrade u Italiji i huškaju talijanski narod protiv nas. U Austriji skidaju natpise mjesta u kojima žive naši ljudi. Hapse, zlostavljaju i ubijaju narod u dalekom Čileu. Uvode strah u Španjolskoj, Portugalu i drugim zemljama u svijetu.

Mislim da će i oni jednom biti uništeni i da će nestati straha.

Ako ustreba i mi ćemo krenuti s puškom u ruci i braniti svaki pedelj naše zemlje. Borit ćemo se hrabro, kao što su se naši partizani borili i nećemo štedjeti ni svoje krvi.

Damir Puhalović
učenik IV. b. raz.

Osnov. šk. »Stjepan Bobinec-Šumski« Dugo Selo

Sjećanje na groblju

Ulazim u ograđeno polje
mladih cimpresa, budućnosti,
strah me obuze, a straha nemam
šapučem, mislim što me volja
što je to? Stanem, pa njih više nema
tu negdje, korak po korak tražim imena,
gdje ste Vi moja životna bića,
što s Vama probidih po koju noć?
Glasom Vas zvati, nečujna je tama.

I kad bih to htio, na zemlji je trava.
Tu ispod nje nešto, da l' živi il spava?
Ej! Zapjevat ću pjesmu Vaših melodija.
Pjesme Vam bijahu životna vodilja.
Probudite se momci, svadbu je blizu,
proštenje nas čeka, djevojke i snaše,
lijep će dan biti, obucite odijela.
Sva polja čekaju na zvižduke Vaše,
sela da čuju što u noći ih budiste.
Gdje su Ti momci što nam sreća rasplamsati znali?
U divnoj vedrini, gluhog doba noći,
ostuše sjećanja sunca i zvijezda.
Među ove cimpresa i mi ćemo doći,
bez povratka u život, leći kraj Vas.
Čekajte! Čekajte na nas.

21. IX 1974. g. 5,30 h

Tomo Sović

Kumana-selo revolucionara u Vojvodini

Ne može se čovjek oteti čudnom dojm, kada doživi nešto što nisu čuo, a dotaknuo si stvarnost ljudi i njihove osjećaje za život čovjeka i ljudskog razuma. Rekao bih da su kriva brda i planine, da su kriva prostranstva, koja sprečavaju dodire ljudi i njihovu spoznaju..

Doživjeti onako nešto kao što sam doživio na prostranim poljima Vojvodine, ili, točnije, u Banatu! Da to je naš dio zemlje, to su naši ljudi, — i ne samo naši. Ne vide međe, ne vide granice. U njihovim mislima sve je ravno, sav ljudski rod je bez granica. Gledaju ujutro daleki horizont, gledaju kada sunce zalazi, gledaju u daleka prostranstva sjevera, okreću se prema jugu, ali oni ne poznaju strane svijeta. Poznaju samo tlo zemaljske kugle. Tu oni žive, tu se rađaju.

Njihov je čitav svijet i oni pripadaju tom svijetu. Iako udaljeni od mene stotine kilometara, postali su mi nadomak ruku, u svojim mislima i svojim osjećajima. Doživio sam ih svojim očima 4. srpnja 1973., kao nezaboravni dan u mom životu. Nije to bio slučajni susret. Organizirali su ga borci narodnooslobodilačkog rata iz 19 gradova naše divne zemlje.

Susreli su se u divnom banatskom gradu Zrenjaninu, 3., 4. i 5. srpnja. Domaćini, Zrenjaninci, omogućili su nam susret s tim ljudima.

Autobus je krenuo iz Zrenjanina, tog sunčanog boračkog dana, 4. srpnja, u 12 sati: Zrenjanin — Kumanovo — Novi Bečej. Naš vodič Ljubomir Odadžić najavljuje preko mikrofona, u autobusu »Generalurista« koji nas je poveo na susret boraca u Zrenjaninu, u organizaciji Gradskog odbora SUBNOR-a.

Dolazimo u ustaničko selo Kumana, 30 km od Zrenjanina prema Subotici. I evo centra tog velikog banatskog sela. Raskršće sela ili, kako bi se to gradski reklo — trg, sve je puno svijeta. Selo na nogama. Primjećujemo to već iz autobusa. Evo i glazbe. Zvuci tambura i berde odjekuju. Silazimo na trg pun ljudi.

Ne srdačan doček nego ljubav, radosti, majčinski doček, kao da smo mi njihovi sinovi i unučad, pa se vraćamo nakon nekoliko godina iz tuđine ili iz ratnih poprišta. Grle nas, ljube, stižu nam ruke. Došli su nam naši dragi gosti iz Zagreba i Ivan-grada, rečeno je u pozdravnom govoru.

Zvuci tambura i berde odzvanjaju prostranstvom Banata. Ne znaju što bi s nama, da li da nas vode u školu, gdje su nam priredili vruću banatsku gibanicu i raznovrsna pića, ili da nam prije pokažu svoj memorijalni muzej ili spomen-park, u kojem se uzdiže spomen-bista Ljubice Odadžić, narodnog heroja.

To je bila djevojka iz njihova sela Kumana, potom tekstilna radnica u Beogradu. Godine 1941. dolazi po zadatku partije u taj dio Banata da diže ustanak, ali partija je već tu, ona već djeluje. Kumanačani su već spremni za borbu. Mala Moskva je orna, kako oni nazvaše tada svoje selo.

Partija je tu organizirana od 1919. godine (1920. broji 800 članova KPJ). Ne gubi svoj kontinuitet do danas. Danas broji 250 članova.

Upuštam se u dublji razgovor. Ne mogu se otrgnuti od njih. Ne propuštaju oni ni spomenuti da je i Jovan Veselinov iz njihova sela. Prilazi mi čiča, 85 godišnji Milivoj Mečkić »Ljuba«. Odmah mi ga predstavljaju. To je sudionik vukovarskog kongresa, evo vidite, iz našeg sela. Pogledam ga. Batina mu u ruci. Upušta se odmah u razgovor, slabih glasnicu, ali se ne da.

Ponosni se što je bio na vukovarskom kongresu. Sjeća se, iz Hrvatske na tom kongresu imena Dane. Priča o svojim patnjama za vrijeme NOR-a. Bio je u logoru u Zrenjaninu. — Izvolite družiti, upada netko, pogledati ove fotografije na zidu. Ova dvojica iz našeg sela. Bili su 1936. na kongresu partije u Beču. — Zapisujem Lazara Blažića, sudionika 3. kongresa u Beču. Pokazuju mi fotografiju I. L. Ribara. Vidite, kažu, tumači, svi su oni kustosi toga memorijalnog i zadivljujuće uređenog muzeja. Lola je dolazio k nama iz Beograda sa stu-

dentima i tu održavao sastanke 1937. i 1938. Pokazuju mi redom nanizane fotografije po zidovima, više od 300, o svakom bi mi htjeli reći nekoliko riječi. Svi oni upadaju i govore o svojim poginulim borcima.

Pokazuju mi i fotografiju mitrovačkih robijaša. Eto, vidite, to je Paško Romac, a pokazuje i druge. Svakog oni znaju. Predstaviše mi i Milana Gojnova nad kojim su njemački »eksperti« u logoru Mathausen obavljali »medicinske« eksperimente: od smrzavanja do raznih uboda i rezanja tijela. Sve je on to izdržao i 1945. godine došao u Kumane. Evo ga živog!

Godine 1942. pod vodstvom zloglasnog Špišlera, 15 dana trajala je blokada sela. Cijelo selo pretreseno, svaka kuća detaljno pregledana. Pronašli su bazu, uhvatili i Ljubicu Odadžić. Strijeljali je u Pančevu, ali ni to nije slomilo ovo revolucionarno selo. Ljubica se mora osvetiti. Borba se mora završiti. Kumanačani se ne pokoravaju.

Nisu se oni pokorili ni beogradskoj čaršiji bivše Jugoslavije, tadašnjoj vladavini, kako oni kažu. K nama se nitko nije usudio doći iz Beograda, s ponosom oni to govore. Mi smo imali našeg zastupnika. Išli smo na izbore kao udružena opozicija. Poznati su naši socijalisti Toza Stančić i Boža Bratko Radišić. Vidiš na tim ozarenim licima, s naglaskom banatskog narječja, kako su mrzili bivšu vlast. I sadašnji osjećaj prema onome za što su se borili i što danas stvaraju, osjećaj drugarstva, ljubavi prema čovjeku. Ni na pamet im ne pada — vidiš iz njihovih riječi — neka nacionalna ili vjerska netrpeljivost. Ne poznaju oni to, oni vole svoj rad i ovu zemlju. Takvi su Kumanačani. Tako smo ih doživjeli, mi sudionici susreta boraca NOR-a, predstavnici 19 gradova iz naše zemlje, 4. srpnja 1973. godine.

Ne vidjeti to selo i ne osjetiti njihovo poštovanje prema čovjeku, i ne pisati o tome — to je propuštenost mogućnosti svakoga nas.

Tomo Sović

Na 30-godišnjicu pokolja u Leprovici

Godina 1944. Rat je bijesno punom snagom na svim frontovima, na svim bojištima. U tom ratnom vihoru, među mnogim drugim pokoljima, odigrao se i pokolj u Leprovici.

Bio je listopad, godine 1944., dan kao i svaki drugi. Djeca su dovodila krave na ispašu, ljudi su izvršavali svoje svakodnevne poslove. Za to vrijeme jedna ustaška patrola naišla je kod jedne šumice na partizane i otvorila vatru. Partizani su se povukli. Ustaše su bili bijesni i krenuli da se osvete na nevinom stanovništvu sela Leprovica.

Kad su stigli počeli su klati i ubijati. Poslije pokolja opljačkali su kuće, te ih zapalili i otišli tako smireno kao da ništa nije bilo. Idućeg dana ono malo ljudi što se spasilo, krenulo je da mrtve isprati na groblje. Bilo je toliko mrtvih da su neke morali zamotati samo u plahte, jer lijesova nije bilo.

Godine 1945. završio je drugi svjetski rat u svijetu, pa i u nas. Nijemci i njihovi pomagači izgubili su rat.

Poslije rata na scenu ponovo stupaju fašisti. Puč u Čileu, Talijani traže Istru, Austrijanci ne žele živjeti u miru sa Slovincima, fašističke špijunske grupe ubacuju se u

Jugoslaviju. Fašisti žele opet rat, ali miroljubivih ljudi ima više i ja sam uvjeren da će mir u svijetu biti očuvan.

Vjerujem u ljude i njihov razum i smatram, kad ja budem velik — fašista više neće biti. Svi će ljudi živjeti složno, u jednoj federaciji i voljet će se kao što se danas volimo mi bratski narodi Jugoslavije.

DINKO KULAS

uč. 4. b razreda
Osn. šk.

»Stjepan Bobinec-Šumski«
Dugo Selo

Slika 1.

Slika 3.

Slika 4.

Slika 2.

PEROM I KAMEROM PO DUGOSELKOM KRAJU ZA VRIJEME POPLAVE

POPLAVA 1974.

Već 6. listopada 1974. nabujale vode rijeke Save preplavile su stotine jutara plodne ravnice u Posavini. Između Preseke i Oborova bujica je probila nasip u duljini od 100 metara, te poplavila kukuruzna polja Posavine i samo mjesto Oborovo. Stalne kiše koje su padale u SR Sloveniji i sjeverozapadnoj Hrvatskoj ispunile su i prepunile riječna korita mnogih rijeka, pa i rijeke Save.

Dolazak velikih količina vode primijećen je i na našoj komuni već u rano poslijepodne u nedjelju 6. listopada. Smatramo da dovoljno govori i podatak da je Sava rasla tempom od 40 cm na sat. Najugroženija mjesta u našoj komuni bilo su svakako Struga, Okunščak, Oborovski Novaki, Preseka i Oborovo.

Mještani ovih sela samostalno su branili svoja mjesta od vodene stihije. U toj nadljudskoj borbi svestrano su im pomagali i pripadnici Garnizona JNA iz Dugog Sela. U obrani i očuvanju nasipa naročito su se istakli mještani Struge, koji su se samostalno organizirali i spasili svoj težački trud.

Štab civilne zaštite i društveno-politički radnici dugoselske općine odmah su potrčali k nasipu, kako bi se pružila najhitnija pomoć ugroženima.

Slika 1. »Ficó« je stao. Kada će dalje? I automobil kao jedno od velikih dostignuća tehnike nije se mogao oduprijeti bujici Save.

Slika 2. Proboj nasipa između Preseke i Oborova dostigao je dužinu od 100 metara.

Slika 3. i 4. Radilište INE-Naftaplina pod vodom. Stotine radnih sati potrebno je da se radilište normalizira.

Slika 5. Promatrajući propast svojeg uloženog rada, mješta-

ni Oborova razgovaraju o nastupajućim danima.

Slika 6. Nakon vrlo loših vremenskih prilika u vrijeme sadnje kukuruza, polja su se počela žutjeti od zrelosti klijova. Još svega nekoliko dana i zlatno zrnje bilo bi sklonjeno s polja, te pospremljeno u ambare i silose. Priljava voda Save ponovno je zalila polja i kukuruz je ostao neobran. Što li će se brati poslije povlačenja vode?

Tekst: Hrvoje Medimorec
Snimke: Verica Đivan

Slika 5.

Slika 6.

Dva velika iznenađenja...

Mirjana Cvorig

● **Razgovor s Mirjanom Cvorig, sudionikom radne akcije u Sovjetskom Savezu »Lenjingrad 74«**

● **PUT I PRVI DOJMOVI?**

— Putovali smo od Ljubljane do Moskve avionom, a tako smo i nastavili do Lenjingrada. U Lenjingradu, na aerodromu, čekali smo cijelu noć, da bi tek sutradan po nas došli autobusi, koji su nas odvezli do Studentskog doma, gdje smo se smjestili. Primili su nas vrlo lijepo i odmah se upoznali s tamošnjom omladinom Sovjetskog Saveza.

● **RAD NA TRASI?**

Susret s lopatama i kram-povima — bilo je prvo izne-

nađenje. Rad je bio dosta naporan, jer smo radili osam sati. Trasa nam je bila u samom gradu tj. radili smo na podizanju tramvajske pruge. Teže fizičke poslove obavljali su omladinci, dok su nas omladinke oslobodili težeg rada. Radili smo i po kiši.

● **DUSTVENO-ZABAVNI RAD?**

— Uz rad na trasi, svakodnevno je u domu za nas i sovjetske omladince priređivan zabavni program, a i svake subote bio je ples. Mi smo kao brigada iz Jugoslavije priredili svoje brigadno veče, da bi nakon toga i sovjetski kolege organizirali svoje. Bili smo vrlo umorni da bi se na tom polju više iskazali.

● **ODNOSI U BRIGADI?**

— Moram napomenuti da su odnosi u brigadi bili na visokom stupnju drugarstva i međusobnog poštovanja. Samoupravljanje je funkcioniralo i očitovalo se kroz brigadne konferencije i rad predsjedništva brigade. Moram napomenuti da je tu najočiglednija razlika između naše i sovjetske brigade, gdje su razlike između komandanta i brigadira velike.

● **OBILAZAK SSSR-a?**

— Nakon 22 radna dana išli smo u obilazak Sovjetskog Saveza. To je bilo drugo veliko iznenađenje za mene. Posjetili smo i razgledali Lenjingrad, mjesto stalnog boravka, Moskvu, Viborg i Novgorod. Svaki od ovih gradova nešto je posebno, što nikada neću moći zaboraviti!

● **I NA KRAJU: JESTE LI ZADOVOLJNI SUDJELOVANJEM NA OVOJ RADNOJ AKCIJI?**

— Zadovoljna sam i neizmjerljivo zahvalna što sam imala priliku da idem na ovu radnu akciju. Svakome kome se pruži ovakova prilika preporučam da je ne propusti, jer bi propustio nešto predivno i vrlo zanimljivo!

M. H.

Dugoselska
kronika
vaš list

Na temelju člana 8. Zakona o mjesnim samodoprinosu (Narodne novine br. 13/65 i 8/69), te zaključka zbora birača Mjesne zajednice Ježevo, održanog 27. 8. 1974. kao i pismenog pristanka više od polovine upisanih birača, Mjesna zajednica Ježevo donosi

ODLUKU o uvođenju mjesnog samodoprinosu u Ježevo

Član 1.

Osim uvedenog mjesnog samodoprinosu Odlukom o uvođenju mjesnog samodoprinosu (»Dugoselska kronika« — Službene novine Skupštine općine Dugo Selo br. 4/73) za Mjesnu zajednicu Ježevo uvodi se dopunski (dodatni) mjesni samodopriнос u mjestu Ježevo za razdoblje od 1. 10. do 30. 9. 1975. i plaćat će se:

1. iznos od 500,00 dinara po svakom domaćinstvu;
2. iznos od 350,00 dinara po vlasniku traktora i to tako da se od svakog traktora plaća 350,00 dinara;
3. iznos od 200,00 dinara po vlasniku osobnog automobila i to tako da se od svakog osobnog automobila plaća 200,00 dinara;
4. iznos od 100,00 dinara po vlasniku krupne stoke (konj, krava) i to tako da se od svakog grla plaća 100,00 dinara, a broj grla smatra se onaj broj koji je utvrđen na dan popisa grla u vezi tog plaćanja.

Član 2.

Ovaj mjesni samodopriнос plaća se u razdoblju od 1. 10. 1974. do 30. 9. 1975. u četiri obroka i to:

- prvi obrok 30% od ukupnog zaduženja najkasnije do 31. 12. 1974.
- drugi obrok 30% od ukupnog zaduženja najkasnije do 31. 3. 1975.
- treći obrok 20% od ukupnog zaduženja najkasnije do 30. 6. 1975.
- četvrti obrok 20% od ukupnog zaduženja najkasnije do 30. 9. 1975.

Član 3.

Sredstva ovog mjesnog samodoprinosu koja će se ostvariti upotrijebiti će se za preuređenje puteva kroz mjesto Ježevo.

Član 4.

Obveznici mjesnog samodoprinosu su građani kojih je prebivalište u Ježevo.

Član 5.

O svemu ostalom što nije propisano ovom odlukom primjenjivat će se odredbe Zakona o mjesnom samodoprinosu.

Član 6.

Ova odluka stupa na snagu dana nakon objave u »Dugoselskoj kronici«

Predsjednik
Mjesne zajednice Ježevo
Vlado Cimaš, v. r.

PRILOG MLADIH

Crveni karanfil

Dan,
baš kao svaki drugi.
Osvanut će,
proći,
kao mnogi prije njega.

Možda će nešto
i ostati.

Da, ostat će.
Nekome suza,
nekom radosna uspomena,
nekome ljubav,
a nekome ništa.

A onim ženama što su
puške nosile na ramenima,
koje su suze lile
nad ranjenima,
kojim je rosa krasila
trepavice
(namjesto »la bella nussi«)
koje su probdile bezbroj noći
gledajući u vatru što je
sablansko odskakivala sjenama
na obližnjem drveću.

I nisu znale što je to
»sentiš«,
što je to »tango«.
Nisu išle u kina, kazališta.
Nisu znale što su to
»disco-klubovi«.
Ne, nisu to znale.

Znale su kako izgleda
puška,
koliko putova vodi kroz
šume,
koliko je oštra bajuneta,
kako je vruće
olovo!
To su znale.
Da, znale su.
Nisu znale ni što je
ljubav.

Poklonimo im zato jedan crveni
karanfil,
u znak ljubavi,
koje nisu imale,
koje se ne mogu
ni sjećati.

I neka budu sretne
sa suzama u oku,
ako ih još imaju.

Ako ih nisu prolile
nad mrtvim drugovima
koji s njima su branili
domovinu:
da bismo mi danas
znali što je ljubav,
što su »disco — klubovi«,
da bismo išli u kazališta,
kina,
da bi nam »la bella nussi«
krasila oči, kao što je
njima krasila rosa.

I neka ovaj dan bude
njihov dan,
pun sunca i
radosti.

Nek se nasmiješene sjećaju
onih dana za koje im
možemo reći samo obično:
»Hvala!«

Zeljko Cerčić

Izvanredan primjer Mirka Svibovca

Dana 6. X. 74. godine, u 14 sati, Stanica javne sigurnosti u Dugom Selu obavještena je od strane mještana koji žive uz rijeku Savu, da Sava nailazi te prijete opasnost od poplave.

Odmah nakon ove obavijesti patrole naše stanice izašle su na stanično područje uz rijeku Savu.

Ivan Hertl i Josip Hrzan imali su dionicu uz Savu od Rugvice do Ivanje Rijeke, obilazeći taj dio terena, uz davanje uzbune, te upućivanje građana na nasip Save, preduzimajući radnje obrane od poplave.

Od svih prisutnih na tom terenu može se reći da su se mještani odazvali, shvativši svoj zadatak kao i opasnost koja prijete od Save. Najviše se u tome istaklo vatrogasno društvo u Nart Strugi, na čelu sa svojim komandirima Mirkom Svibovcem.

Odmah po dolasku patrole u ovo selo, Svibovec nas je dočekao u blizini prilaza k nasipu i podnio usmeni izvještaj: ukoliko, Sava brzo raste prijete opasnost da prelje nasip, a i nasip je dosta rasvlašten. Nakon kratkog dogovora dali smo uzbunu sa sirenom milicijskih kola, te trubom za uzbunu koju je svirao Mirko Svibovec. U roku od nekoliko minuta vatrogasno se društvo trčećim korakom skupljalo. Svatko je nosio lopatu u rukama, kod vat-

rogasnog doma primio zadatak, odmah se potrcalo na nasip i počeo graditi zečji nasip tamo gdje voda prijete.

Dio vatrogasaca s ostalim mještanima našao se na nasipu, jedan dio je ostao na utovaru zemlje u blizini nasipa, a ostali su traktorima i prikolicama dovozili zemlju, pa su tako radili sve dok Sava nije počela opadati.

Vrlo je zanimljivo spomenuti raspored komandira Svibovca koji je bio stalno s nama i zahtijevao razne operativne radove koji su se uredno izvršavali. On je zamjenika komandira vatrogasaca ostavio s ljudima da učvršćuju nasip na putu kod Nart Novaka, sa zadatakom da odgovoraju za taj dio nasipa, te se ne smiju nikuda udaljiti i tako dalje. Na svakom radilištu je zadužio nekoga s konkretnim poslom. Obilazio je radilišta interesirajući se da li je što potrebno, kojih potreba je bilo dosta (gorivo, baklje, vreće). Nešto je odmah traženo od štaba i traženi materijal je stigao, tako da je ljudstvo moglo raditi.

Što je najvažnije, nije bilo prepirki ni svađa, nego je bio cilj raditi i spasiti što se da, u čemu su i uspjeli. Nasip su podigli za oko 20-30 cm, što je bilo kritično, da se voda ne bi prelila i stim je selo, kao i okolina, ostalo pošteđeno od stihije.

Na osnovi istaknutog, predlažem da se ovim putem Mirko Svibovec kao i vatrogasno društvo, te ostali mještani Nart Struge — pohvale.

Napominjem, da je za istaknuti se velik broj žena odazvao na rad, a to je došlo do izražaja u Nart Novakima. Obilaskom na nekoliko kritičnih mjesta, zatekao sam po nekoliko žena s lopatama, koje su niži dio nasipa učvršćivale, govoreći — moramo same raditi muževi su doma. No, nakon naše pojave i muževi su se prikupili, te nakon kratkog dogovora prišli su radovima na mjestu gdje je nasip procurio.

Nepohvalan slučaj zbio se u Okunščaka. Na tom je mjestu nasip dosta visok, pa su mještani Okunščaka vrlo brzo nekoliko putova, koji idu kroz nasip, zatvorili, te tako uz nasip vodili razgovore sve dok voda nije iza leđa došla u selo. Bilo je već kasno da pomognu svojim susjedima na nasipu, da ne dođe do preljeva Save, jer je taj preljev Save i njih ugrozio.

Između Okunščaka i Narta, na putu, došlo je do prepirke. Mještani iz Okunščaka htjeli su put prekupati, smatrajući

Ovako je izgledao ulaz u Oborovo za vrijeme katastrofalne poplave u dugoselskom kraju

da će voda odlaziti i tako da spase svoje selo. No, to vatrogasci iz Narta nisu dopustili, govoreći — tako se selo ne brani, trebali ste na znak uzbune doći na zaštitu nasipa i ne bi došlo do preljeva, to jest ne bi bili poplavljeni. Tako su se jedni i drugi povukli govoreći: Ako bude jak pritisak vode, ona će svoje napraviti,

što je i napravila, ali se cesta ne smije prekupati...

Još je, na kraju, za istaknuti, da je Mirko Svibovec cijelu noć dežurao s milicijskom patrolom, obilazeći nasipe, i pomažući gdje god je stigao.

IVAN HERTL,
komandir SIS
Dugo Selo

Iz Matičnog ureda Dugo Selo

ROĐENI:

1. Cik Ivana Diana, rođ. 21. 5. 1973., u Gien-Loret, Francuska. 2. Smolčić Mile Mirjana, rođ. 1. 6. 1974., u Radevormwald, SR Njemačka.

VJENČANI:

1. Antoliš Stjepana Branko, iz Oborova i Durkan Stjepana Štefica, iz Rugvice, vjenčani 21. 9. 1974. 2. Lončina Mirka Pero iz Zagreba i Simunić Dragutina Ankica, iz Dugog Sela, vjenčani 14. 9. 1974.

UMRLI:

1. Crnić-Rebić Milana Ivan — rođ. 1903. iz Ivanje Reke, umro 30. 8. 1974. 2. Jagatić Đure Ivan — rođ. 1883. iz Puhova, 7. umro 31. 8. 1974. 3. Škulec Stjepana Ladislav — rođ. 1905. iz Obedišća 44, umro 1. 9. 1974.

4. Brlek Franje Vladimir — rođ. 1931. iz Prikraja bb, umro 6. 9. 1974. 5. Klarić Blaža Dora r. Rebić — rođ. 1890. Ivanja Reka 39. a, umrla 9. 9. 1974. 6. Petričević Andre Kata — r. Mihordim — rođ. 1891. iz Rugvica 100, umrla 10. 9. 1974. 7. Ostrognaj Matije Mladen — rođ. 1954. iz Zavoda Staničić, umro 13. 9. 1974. 8. Sladojević Andre Ivan — rođ. 1893. iz Rugvice 26. umro 17. 9. 1974. 9. Tomaško Franje Bara r. Štrac — rođ. 1883. iz Andrilovca 37 umrla 18. 9. 1974. 10. Sladojević Tome Mijo — rođ. 1896. iz Rugvice 29. umro 24. 9. 1974. 11. Čokor Valenta Branko — rođ. 1929. iz Lonjica 40. umro 20. 9. 1974. 12. Jambreč-Mihalčića Tome Stjepan — rođ. 1901. iz V. Ostrna 63 umro 28. 9. 1974. 13. Kovačić-Jakšić Mije Andro — rođ. 1908. iz Nart falševac 20 umro 30. 9. 1974.

KRIŽALJKA

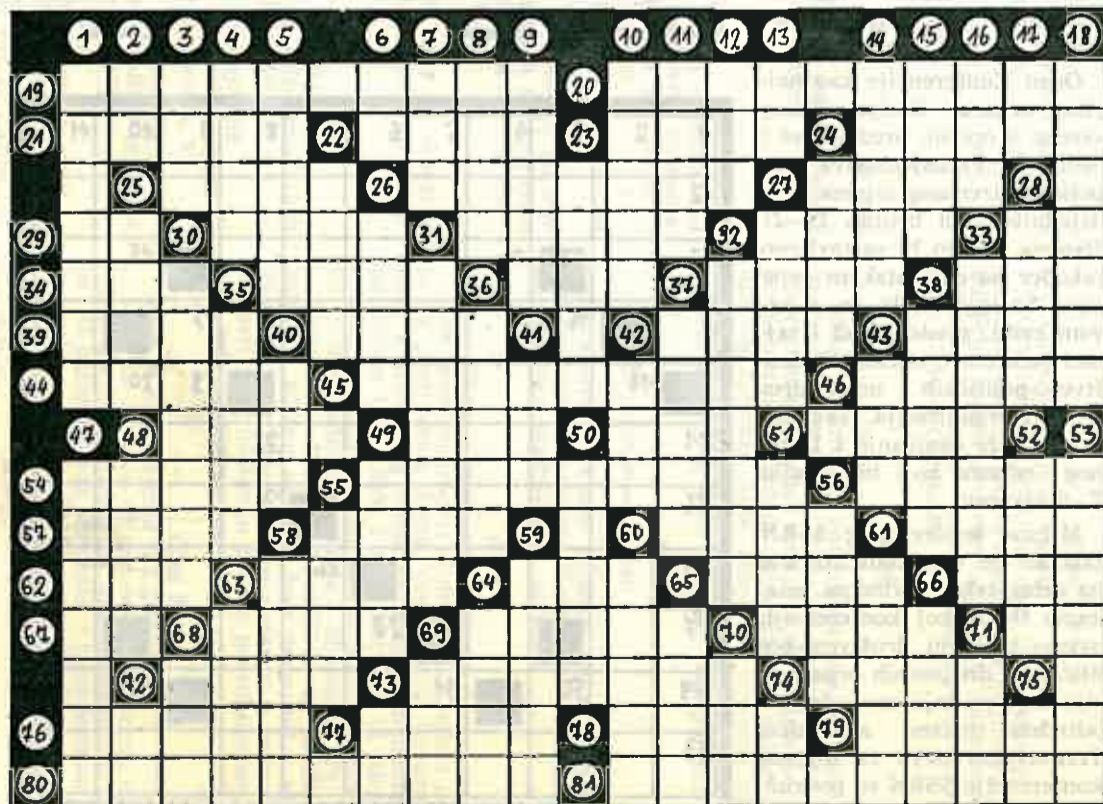
VODORAVNO: 1. radnik u proizvodnji, 20. stanovnik jednog kontinenta, 21. reumatizam, 22. filmska uloga, 23. zabrana, 24. pozitivna elektroda, 25. roman E. Zole, 26. presvlačenje, 27. ime dviju rijeka u SFRJ, 29. kratica za »kilometar«, 30. ime književnika Lovraka, 31. ljestvica, 32. velike skupine ptica ili riba, 33. dva lista slova, 34. znamenito djelo Karela Capeka, 35. mjera za težinu, 36. grubo seljačko platno, 37. rijeka u SSSR-u, 38. lisičja orešina, 39. naziv za životinju crne dlake, 40. majka, 42. dvorana, 43. poza, 44. naprava za hranjenje stoke, 45. dugoselski nogometni klub, 46. atomski grad u SAD-u, 48. morganj mn. 49. riječna ili morska životinja, 50. mjera za površinu mn. 51. obrtnik koji popravljaja satove, 54. suma, 55. vladarska porodica, 56. osnovni zakon neke zemlje, 57. uže somčom na kraju, 58. bilježnica, 60. velika reklamna ploča, 61. predmet neke obrade, 62. stari Slaven, 63. sredstvo za loženje, 64.

zemljište, 65. očišćen, 66. skup kuka, 67. auto-oznaka za Bihać, 68. kita, rojta, 69. domaća životinja, 70. vodopad 71. egiptaski bog sunca, 72. proljetni mjesec 73. dati za novac, 74. muslimansko muško ime, 76. ostatak nakon vršenja žita, 77. numerar, 78. čuprija, 79. strana svijeta, 80. Glavni grad Madagaskara, 81. Naslijedstvo, baština.

OKOMITO: 1. selo kraj Dugog Sela, 2. nota solmizacije, 3. kratica za Organizaciju Ujedinjenih Nacija, 4. muslimanski svećenik, 5. obrt, 6. samoglasnik i suglasnik, 7. donji dio cipele, 8. riječni ribar, 9. ptica iz porodice vrana, 10. brdo kraj Beograda, 11. mamac, mamillo, 12. grčko slovo, 13. grčko slovo, 14. ulaznica, 15. žensko ime, 16. osoba koja je preživjela potop, 17. latinski prijedlog, 18. imperij, 22. najstarija čestica materije, 23. gradili u Istri, 24. osvježavajući napitak, 25. pritoka Drave, 26. pokazna zamjenica, 27. hrana, 28.

stid, 30. čistokrvnost, plemenitost, 31. jedan kontinent, 32. čovjek koji navija za neki klub, 33. čovjek koji daje znak za početak trke, 35. široka uzvisina, visoravan, 36. grad u Turskoj, 37. crteni roman, 38. slatkoča, 40. veliko vremensko razdoblje, 41. ljetovalište kod Opatije, 42. ura, 43. otočje blizu Nove Gvineje, 47. mana, nedostatak, 48. napojju, vani, 50. harmonija, 51. vrsta začina, 52. rimski bog ljubavi, 53. žena koja se bavi kiparstvom, 55. talijanska luka na Jadranu, 56. Glavni grad Norveške, 58. klpan, 59. određen broj ljudi i žena, 60. na ovu stranu, 61. rijeka u SAP Vojvodini, 63. rijeka u Hercegovini, 64. gornji dio kuće, 65. sveta gora u Grčkoj, 66. stisnuta šaka, 68. otok u Irskom moru, 69. pokraj, tik, uz, 70. otok u Jadranskom moru, 71. rtovi, 72. nota solmizacije, 73. kemijski znak za brom, 74. pokazna zamjenica, 75. osobna zamjenica.

Sastavio:
Vjekoslav Hudolin

OBAVIJEST

Obavještavamo građane Dugog Sela da je pogrebno poduzeće »Zagreb« otvorilo svoju prodavaonicu u Dugom Selu, Ulica braće Bobinac 69.

U ovoj prodavaonici možete nabaviti cjelokupnu pogrebnu opremu (lijesove, vijence, nadgrobnne znakove, itd.).

Radno vrijeme prodavaonice:

Od 8 do 12 sati prije podne, i

Od 16 do 19 poslije podne, svakog dana, a nedjeljom od 8 do 12 sati.

Pogrebno poduzeće »Zagreb«
Pavla Radića 9
Zagreb

DUGOSELKA KRONIKA — glasilo društveno-političkih organizacija općine Dugo Selo. Izlazi svakog 25. u mjesecu. Izdaje: Narodno sveučilište Dugo Selo, Ulica braće Bobinac br. 15. Glavni i odgovorni urednik: IVAN VRANIĆ, Dugo Selo, Ulica Slavka Kolara 3. Tehnički urednik: Ernest Fišer. Uređuje redakcijski odbor: Belizar Božiković, Josip Trupec, Ivan Vranić, Pavao Škrlec, Josip Horvat, Ivica Kulaš, Hrvoje Medunec i Rudolf Galovec. Tisak: »ZRINSKI« Čakovec. Cijena pojednog broja 1,00 dinar. Pretplata tromjesečna 3,00 dinara, polugodišnja 6,00 dinara, godišnja 12,00 dinara. Pretplate se šalju na žiro-račun Narodnog sveučilišta Dugo Selo br. 30111-603-6533 kod SDK Zagreb — ekspozitura Dugo Selo.